

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - českého skauta v Kateřinicích

číslo **133** vydáno pro vnitřní potřebu - 6.ledna 2017, nákladem 50 výtisků

28.-30.12.2016 - Polární výprava

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

Oddílová ŠESTKA Rada Kateřinice

Bára a Zub mají **čtvrtého potomka** - Rozárku. Přejeme malé princezně hlavně zdraví a rodičům trpělivost a pevné nervy. Vypadá to na základ nové, samostatné, ratibořské družiny Zubíčků :-)

Moc děkujeme Bářiným a Kikininým rodičům za **darování skvělé sedací soupravy** do vstupu DBCB. Máme na dalších 10 let postaráno.

Investujeme do **vzdělávání**. Nakoupili jsme do oddílu skautskou literaturu za cca 4.500 Kč - především světluškovské a vlčácké knihy (nováček, stezka), ale i knížky pro rádce a vůdce, které nám pomůžou s plánováním oddílového programu.

Máme spoustu plánů, jak v novém roce **vylepšit DBCB**. První letošní velká pomoc DBCB je naplánovaná na sobotu 25.března 2017.

Blíží se **20.výročí založení naší ŠESTKY** - první schůzka se uskutečnila ve středu

19.března 1997, přesně v 16:00. Sraz byl u mateřské školky v Kateřinicích a mimo Dazula tehdy dorazili jen 4 ogaři. Rozkvět ŠESTKY ale nastal až poté, co Dazul otevřel oddíl i pro cery. Za těch 20 roků prošlo ŠESTKOU více než 250 kateřinických, ratibořských, hošťálkovských, jablůnkovských i vsetínských děcek. To je čtvrtina naší dědiny :-)

Na oldskautském webu www.oldskauti.cz je v záhlaví nová **ikonka INSTAGRAMU** (sociální

síť pro sdílení fotografií) - aktuálně si zde můžeš prohlédnout víc než 400 fotografií z činnosti kateřinických skautů.

Fotografie, které souvisí s naší ŠESTKOU, byly publikované už v několika knihách, které se vztahují k našemu regionu (průvodce, knihy mapující historii Ratiboře i Kateřinice, kniha mapující 100 let skautingu v naší zemi, ...). Nově jsme zaznamenali, že **2 fotky jsou i v knize DVACET LET STAROSTOU**, kterou sepsal dlouholetý starosta obce Liptál Miroslav Vaculík. Kniha byla vydána v srpnu 2016.

Kikina měla dlouhobě zamlouvanou střediskovou chalupu Bařinka na letošní Silvestr. Ale její pokročilé stádium těhotenství Bářin nedávný porod plány změnil, a tak Bařinku "pustila" šestkařskému rovertvu. A že to byla akce velmi povedená, potvrzují články na posledních stranách tohoto ŠESTÁKU.

Ještě neskončil Silvestr 2016 a už dorazila **rezervace pronájmu DBCB na Silvestr 2017**. Jsme moc rádi, že si naše DBCB získalo "stálé" pronajímatele.

Zdá se, že napjaté hospodaření Dětského bezbariérového centra Březiny za rok 2016 by **mohlo skončit v plusu**. Už nás netíží splátka půjčky 1,4 mil. Kč. Děkujeme za finanční dary v rámci projektu "oprava dřevěné podlahy v podkroví" - Ditě, Slonovi, Jaxe, Káji a Dazulovi :-)

„Mějte dobrou náladu. Dobrá nálada vaše problémy sice nevyřeší, ale naštvete tolik lidí kolem, že stojí za to si ji užít.“ – Jan Werich -

MILÍ RODIČOVÉ

Pokud jste aktivní na internetu, budeme rádi, když se připojíte do „přátel“ a „olajkujete“ naše **Facebookové profily** – ŠESTKY, DBCB i OLDSKAUTŮ. Mimo jiné budete mít i nejčerstvější informace, zprávy a fotografie z toho, co právě "hýbe oddílovým životem".

(Dazul) Na níže uvedené fotce měl být původně Fanta či některý z jeho předchůdců a jejich zástupců, kteří od roku 1997 vedli ŠESTKU.

Tyto řádky totiž píšu na základě Fantovy výzvy, že by něco takového mělo v ŠESTÁKU vyjít. Některé rodičové byli prý překvapeni, že oddíl fakt vede zadarmo a opravdu z toho nemá žádné prachy.

Je známo, že některé sportovní složky - oddíly motivují své členy k zápasům či jiné aktivitě a "platí" jim za to. Trenéři takovýchto oddílů pobírají za svou činnost (podle úrovně daného "oddílu") nějaký peníz ve formě platu, rozličně pojmenovaných náhrad, cestáků, příspěvků na dres či ochranný oděv,

Skauti nejsou tenisovým, hokejovým, fotbalovým, ... oddílem. Jsou mimo záběr profesionálních médií a na ně navazujících reklamních agentur. Nevychovávají špičkové sportovce a tudíž jsou svým způsobem pro nezainteresované pozorovatele nudní.

V Junáku "pracuje" bezplatně cca 7000 dobrovolníků - vůdců oddílů, jejich zástupců, správců základen, vůdců středisek, hospodářů, výchovných zpravodajů,

V době, kdy jsem šéfoval vsetínskému středisku Junáka a pracoval na vybudování Dětského bezbariérového centra Březiny, jsem na základě jakéhosi dotazníku poctivě spočítal, kolik jsem věnoval této činnosti měsíčně hodin. Zabralo to

celý večer, abych zmapoval podle diáře a svých poznámek tehdejší poslední tři roky - střediskové rady, jejich přípravy i zápisy, oddílovky, tábory včetně přípravy, školení, přednášky na kursech, práci na webech, články do časopisů, účetní závěrky, vyřizování mailů, jednání s úřady, Výsledkem jsem byl dost překvapen, protože nikdy před tím mne nenapadlo moji přirozenou aktivitu takto zmapovat. Psal se tehdy rok 2006 a vyšlo mi, že "skautingu" věnuju **průměrně 180 hodin měsíčně**. V podstatě podobný čas,

který bych měl podle zákoníku práce trávit ve svém zaměstnání. Šel jsem tehdy ještě dál a vynásobil jsem tento čas tehdejší průměrnou mzdou (myslím si totiž, že jsem tuto činnost dělal alespoň průměrně) - a když jsem k tomu připočetl i povinné odvody pro zdravotní pojišťovnu, sociálku a finanční úřad, dopočítal jsem se částky

hodně přes 300 tisíc/rok.

Netroufám si odhadnout, kolik času věnuje ŠESTCE Fanta, Dita, Deny, ale trůfám si tvrdit, že obdobné vyčíslení by nám vyjevilo překvapivě vysokou částku :-)

Viděno tímto pohledem, plně chápu ty rodiče, kteří se upřímně podivují nad skutečností, že za to fakt nejsme placeni.

Na vysvětlenou - už od dětství jsme v dobrých rodinách upozorňováni na nepominutelný fakt, že v životě existuje několik věcí, které si za peníze skutečně nelze koupit.

A já vím o čem píšu :-)

100 KNIH

KTERÉ MUSÍŠ PŘEČÍST NEŽ ZESTÁRNEŠ

JEZERO SEDMI SVĚTEL

(Dazul) Ke každé z knih, kterou vám zde předkládám a ponoukám vás, aby jste si ji přečetli, se váže nějaká příhoda či intenzivní vzpomínka, díky níž si tuto knihu pořád pamatuji - ač jsem ji četl (jako v tomto případě) třeba před pětatřiceti lety.

V pubertě jsem našel zalíbení v knihách, které tehdy nebylo možno v knihovně zapůjčit (musely být pro svou "ideologickou" závadnost vyřazeny z knižního fondu) - především foglarovky. A dnešní kniha patří také mezi ty, které nebylo možno v knihovně půjčit, i když ji nenapsal Jaroslav Foglar. V mých cca patnácti letech mi ji půjčil tehdejší vůdce oddílu - Lešek. Lešek je o tři roky starší

Během letních prázdnin chlapci ze skautského oddílu prožívají chvíle napětí, radosti i útrap, spojených se životem v přírodě, s odkázaností na sebe samé i s dobrodružnými hrami na "chytání trestance", na "hledání pokladu" nebo na vzájemné zápolení družin Tygrů a Havranů.

než já, ale tehdy byl pro mne tříletý věkový rozdíl nebetyčný. Lešek (stihl ještě vlčácký věk v Junáku než jej po třetí zakázali) měl navíc doma, díky své mamince, snad úplně kompletní "zakázanou" skautskou literaturu. Po poslední obnově Junáka dělala jeho maminka tajemnici vsetínského střediska Junáka - až tehdy mi došly všechny souvislosti :-). V době, kdy mi Lešek půjčil JEZERO SEDMI SVĚTEL, neměl náš oddíl (dnes 4.chlapecký - Lvíčata) mnoho členů. Mám podezření, že mi byla tato kniha zapůjčena právě proto, abych se přesvědčil, že i v nepočetném oddíle lze prožít na pravém táboře úžasné dobrodružství a srandu.

KAPITOLA první - je vlastně úvod seznamující čtenáře s předtáborovými starostmi rádce jedné skautské družiny, přesvědčující, že každý hajný nemusí být podoben zrovna Krakonošovi, a obohacující český slovník o ne právě libozvučné, zato však mnohovýznamové slovíčko.

Jedno slibné červencové ráno r. 193* mne zastihlo na venkovském žebříňáku ploužícím se po prašné silnici mezi Hvozdicemi a Velkým Luhem. Ne – nepracoval jsem tehdy v zemědělství, jak by se na první pohled mohlo zdát – ten žebříňák nebyl totiž naložen senem, ale náležitostími potřebnými ke stanaření.

A na jedné z nich, dvouveslové pramici, která uzavírala celý náklad, jsem tehdy seděl. Příliš pevnou podporu mi neposkytovala.

V očekávání věcí příštích se mi do myšlenek vytrvale a neodbytně vracela slova jedné známé skautské písně:

Na zádech mám ranec a v něm buchtíčky, zdá se mi, že ten svět můj je celičký,

Hory, dolů, lesy v dále, jakoby se na mne smály, zdráv buď tábor náš!

Ano, ať žije tábor hvozdeckých junáků – mělo by se mi chtít volat, jenže tentokrát by to z mých úst znělo poněkud – mírně řečeno – křečovitě.

Byl to sice už můj několikátý tábor, na pravém rukávu se mi dokonce skvěl odznak jedné z nejvzácnějších odborných zkoušek – táborníka – a přece jsem jel se smíšenými pocity a hlavou přeplněnou starostmi; poprvé jsem byl pověřen programovým vedením tábora, a to se mým sotva šestnáctiletým bedrům zdálo být břemenem příliš tvrdým a těžkým.

Těsně před zahájením tábora zastihla totiž oddíl neslýchaná a těžko uvěřitelná smůla; tři muži byli určeni pro funkci vedoucího tábora, a žádný ji nemohl nastoupit.

Vedoucímu oddílu, Jestřábovi, byla těsně před táborem přeložena dovolená pro naléhavé úkoly v podniku, kde byl zaměstnán. Byl tu ovšem jeho zástupce, Franta Kaštánek, řečený Babička, ale ten byl z velkého hospodářství, nedávno jim onemocněl kočí, a tak nebylo myslitelné, aby se v době končící senoseče a začínající žni Babička opaloval někde na hrázi rybníka, místo na sedačce sekačky. Zbýval tedy oddílový rádce, řečený Faust, ale ten zas byl rodinným terorem přinucen trávit prázdniny kdesi u dědečka na venkově.

A tak pár dnů před táborem přišel Jestřáb na poslední předtáborovou schůzku družiny Tygrů a zavolal si mne stranou.

„Poslyš, Kmotře,“ to byla moje vžitá skautská přezdívka, „nedá se nic dělat! Povedeš tábor!“ Zesinal jsem. Jestřáb však nelitostně pokračoval: „Musíš! Jinak tábor odpadá. Ale neboj se, nebude to tak zlé, máš k tomu všechny předpoklady. Čeho se bojíš? Jsi nejstarší, svoji družinu vedeš výborně a zcela samostatně. Jediný máš prvotřídku a táborníka, a stejně po prázdninách, až Faust půjde studovat, předáš družinu Bědovi a budeš oddílovým rádcem. Ostatně, Faust určitě na rodičích vyprosí aspoň týden. Já i Babička za vámi přijedeme každé odpoledne a budeme v táboře i přespávat. Tak jen žádný strach,“ dodal povzbudivě, „bude vás tam trvale jen sedm, zvládneš to hravě.“

A teď jsem tady v roli hrdinného záchrance šťastných prázdnin těch ostatních šesti!

Jaroslav Svojsje (*1920 +1983) - otec mu zemřel, když mu bylo šest let. V deseti letech Jaroslav onemocněl tuberkulózou. Vyučil se zámečnickem se specializací na pletací stroje. Během druhé světové války pracoval v České zbrojovce ve Strakonici, což jeho zdraví nepříspělo a musel plicní chorobu opět léčit. Po skončení války se oženil a přestěhoval se do Kraslic, kde pracoval jako úředník Okresního národního výboru. Založil zde skautský oddíl a stal se jeho vedoucím.

Jeho nemoc si ale opět vyžádala léčbu - ve Vysokých Tatrách. Po návratu a likvidaci Junáka komunisty se s manželkou přestěhoval do Prachatic, kde opět pracoval jako úředník. Ve svých 42 letech byl však pro svou nemoc dán do plného invalidního důchodu. V té době začal také psát příběhy ze skautského prostředí.

Roku 1968 se zasloužil o obnovení Junáka v Prachaticích a působil zde jako výchovný zpravodaj Okresní rady. Roku 1969 mu vyšla kniha JEZERO SEDMI SVĚTEL. Další jeho knihy již za normalizace vyjít nemohly.

Jejich vydání se nedočkal - vyšly až po jeho smrti.

Po opětovném zákazu Junáka pracoval Svojsje v ochraně přírody, fotografoval přírodní i památné stavební objekty a výsledky své práce o Schwarzenberském plavebním kanálu předal Národnímu technickému muzeu v Praze. Naučil se také esperanto a přeložil do něj knihu Miroslava Horníčka Dobře utajené housle. Do esperantského časopisu La skolto mondo (Skautský svět) přispíval pod pseudonymem King-Kay. Po jeho smrti a po třetí obnově Junáka vyšla ve druhém vydání jeho kniha JEZERO SEDMI SVĚTEL (1991) a později i JESTŘÁBÍ KAŇON (1997), STÁŽCI ZLATÉ ŘEKY (2000).

„Mládí biologické neosvobozuje od blbosti a hlouposti, stejně jako stáří nezaručuje moudrost. Jsou blbí dědkové a hloupé děti.“ - Jan Werich -

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA ŽAB - 10.12.2016

(Slon) Byla to moje poslední výprava v roli rádce. Jeli jsme na Vartovnu.

Když jsme se všechny ráno sešly na autobusové zastávce, zjistily kam a jak jedeme, tak jsme společně nastoupily na autobus, který nás dovezl až na Vsetín. Tam jsme po chvíli čekání nastoupily na další autobus.

Vystoupily jsme kousek pod kopcem. Zahájily jsme pokřikem a plné nadšení se vydaly vzhůru.

Po cestě vzniklo mnoho fotek a taky spousta nezapomenutelných hlášek. Lezly jsme po stro-

mech, zpívaly a různě si zpříjemňovaly cestu.

Vyšly jsme k samotné rozhledně, ty odvážnější Žabky šly až na samý vrchol rozhledny. Výhled nebyl nic moc, protože byla mlha, ale moc nám to nevadilo.

Pod rozhlednou jsme posvačily a vydaly se na cestu. Rozhodly jsme se, že kopec přejdeme na druhou stranu. Občas jsme bloudily, ale nakonec jsme přece jen vyšly v nejbližší obci.

Ukončily jsme opět pokřikem a dojel pro nás odvoz, který nás rozvezl až před domy.

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ - 22.12.2016

(Dazul) ... Na parkovišti DBCB se k nám připojuje Dan s Toníčkem, Kíkina je na hřbitově. Vedeme děcka do tepla, připravujeme stoly a zatápíme v krbu. Než dorazí ostatní, máme základní přípravu hotovou.

Děcka okupují otevřené podkroví srubu, kde se jim evidentně líbí nejvíc. Navíc nově opravená podlaha už nevrže a nezakopává se o mezery mezi prkny.

Vytahuju v „herně“ skládací koberec a další hračky, aby si Toníček, Kristýnka, Naty, Nik a Kája užili. My dospělí trachtujeme u krbu.

Děcka pobíhají všude po srubu a každý z rodičů občas odběhne zkontrolovat, zda je vše v pořádku. Když vyrazím já na pátrací výpravu po Nikovi, překvapivě jej nacházím na nově darované sedací soupravě (Kikinina maminka), která si prohlíží ŠESTÁKA. Na titulní straně je fotka jeho staršího „bráchy“ Zdendáše v propasti Velká peňažnica.

To jsem zvědavý, zda se tam dolů podívám i s Nikem :-)

Zítra se konají klasické ODDÍLOVÉ VÁNOCE ŠESTKY, snad proto se nás průběžně schází jen šestnáct, ale o to intenzivnější tohle letošní setkání je. Tahle společnost se mi nikdy nemůže omrzet.

Fanta byl na prvním setkání „vůdcovek“ a tak nás seznamuje se svými rozporuplnými postřehy. Celým večerem se táhne téma „symbolický rámec“. S Raděchem to dost prožíváme, protože si nedokážeme vysvětlit, jak jsme vůbec mohli ŠESTKU založit a vést bez znalosti „symbolického rámce“ a přesto už funguje skoro 20 let. Asi se na to budeme muset ještě sejít a vzít si víc vína. ...

Začátek i konec článku je na www.oldskauti.cz

ODDÍLOVÉ VÁNOCE - 23.12.2016

(Lila) Po dosud nevyřčené události se konečně povedlo pochyťat všechny pacienty z Kateřinic. MUDr. Lila, MUDr. Slon, MUDr. Knedla „Jarina“ a MUDr. Myš stály před výzvou ony pacienty přivítat v plné parádě, a to na oddílových Vánocích.

My a naši ještě poměrně přičetní pacienti - Šáša, Karel, Veselka a Stifi - čili žabky, jsme se dostaly k organizaci tohoto oddílového eventu. Už jen při vzpomínce na samotné přípravy mi jde hlava kolem, takže začneme s vyprávěním až o Vánocích. Na stanovený čas a ještě dlouho po něm začalo přicházet spoustu dalších návštěvníků našeho blázince. Už teď můžu říct, že účast byla hojná a to stále nepřišli všichni. MUDr. Slon a MUDr. Knedla se stíhaly tak tak starat o přinesené dárky a očividně protože nestíhaly, vyhnaly nás, hned po zahájení v obřím kruhu, v čele s MUDr. Myší ke krmelci. Takové množství dobrot zvířátka určitě dlouho neviděla. Kdo ví, kolik se jich tam ukázalo po dozpívání naší koledy, aby si pošmákly na hromadě pečiva, ovoce a zeleniny.

V Březinách už čekalo všechno nachystáno a tak se MUDr. Slon s MUDr. Knedlou vrhly na

poslední přepočítání pacientů. Já a MUDr. Myš převážely pacienty celou noc, padala jsem tam únavou... MUDr. Slon ale všechno vždycky zjistí. Zapomnělo se na posledního pacienta. Obě jsme hnedka vystartovaly a už už vedly posledního blázna. Konečně... Všechno bylo dokonalé a... Karel utekl. Zrovna, když jsme ji vedly, se nám vysmekla a započal hon. Naštěstí díky MUDr. Knedlině pohotovosti se nám ji povedlo chytit a konečně všechno mohlo začít. MUDr. Slon všechny uvítala a přešlo se k opravdovému programu.

Přání oddílu. Každý postupně se svíčkou v ruce

pronesl tak pěkná přání. A těch svíček, co nakonec svítilo... No, potom následoval ještě jeden důležitý akt. Předání družinky žab. Ať už to všichni čekali nebo ne, teď se o Žabky stará MUDr. Myš. Přejme družince, a i Myši, štěstí nejen do nového roku.

MUDr. Myška se už do všeho vrhla a předvedla nám svůj nachystaný program. Soudím, že hry zabavily každou věkovou kategorii a rozhodně se líbily.

Po těch hrách, co se hrálo, se snad ani nikomu do otevírání dárečků nechtělo. Dobře, kdo by se

netěšil na dárečky, že? Tolik dárků, co se rozdalo... Doufám, že každý dostal nějaký pěkný dáreček, ať už od nějakého kamaráda nebo třeba erární. Ale ještě před otevřením dárků dostaly prostor družinky, aby předvedly svou tajnou činnost. A tajné opravdu zůstaly, jelikož se nikomu nepodařilo je odhalit.

Vánoce se letos opravdu vyvedly. Netuším, jestli to je žabí organizací nebo počtem zúčastněných, ale prostě se vyvedly. Dokonce ani na úklid nikdo nenadával. Snad se příští rok sejdem v ještě větším počtu.

„Neříkej, že nemůžeš, když nechceš! Přijdou dnové, kdy to bude daleko složitější a horší: budeš chtít a nebudeš moci.“ - Jan Werich -

POLÁRNÍ VÝPRAVA - 28.-30.12.2016

(Mimi) Ráno jsme se sešli na zastávce Ratiboř kino. Z tam jsme odjížděli na Vsetín a přesešli na vlak. Poté se k nám přidala Karenina. Jen tak si jedeme a už jsme ve Velkých Karlovicích. Tam nás čekal Fanta.

Museli jsme vzít pár věcí do batohu, ale to nikomu nevadilo. Potom jsme museli do kopce. Konečně už jsme zvládli vyjít ten strmý kopec.

Ubytovali jsme se v Bařince. Šli jsme bobovat. Byla svačina, měli jsme tatrunku.

Byla večere, měli jsme párky (mňam). Slon nám pověděla pohádku o Půďácích. Pak jsme šli spát, zzzz.

(Veselka) Čtvrtek. Zrovna jsme měly my Žaby službu. Ráno jsme vstaly v 6:00, abychom stihly udělat snídani. Na snídani byla sýrová pomazánka a jelikož jsme krájely chleba malým nožem, tak ty chleby vypadaly hrozně. Až jsme nakrájely jeden chleba, potom jsme našly větší nůž, a jak jsme nakrájely i ten druhý chleba, tak to potom vypadalo docela dobře (protože jsem to krájela já). Knedla dělala pomazánku a Šáša rozdělávala oheň. Lila přišla trochu pozdě, ale to neva. Měly jsme snídani nachystanou a Lila zařvala „budíček“, ale nikdo nic neslyšel. Lila šla nahoru a zařvala znovu, pak přišla za náma do kuchyně a říkala nám, že všichni měli hlavy pod spacákem. Všichni jsme se smáli (Žaby).

Ostatní měli 30 min do rozcvičky, po rozcvičce byla snídaneň.

Po snídani jsme šli ven, měli jsme program a ten byl takový, že jsme měli běhat nahoru a dolů, dostali jsme sůl a mouku, měli jsme si donést vodu a udělat si oheň. Pak zamíchat, aby z toho vzniklo těsto, namotávali jsme to na tyče a opékali. V tom programu byla i svačina, bylo to dobré.

Pak byl oběd, na oběd jsme měli špagety (hurá) a jako služba jsme umývaly nádobí.

Odpolední klid je super. Po odpoledním klidu jsme šli ven, ale né bobovat. Byli jsme všichni venku a Deny rozdál všem svačiny na potom. Fanta nám řekl, že jdeme k velkému dubu, který byl strom roku 2007 a je asi 359 let starý. Šli jsme cestou a dorazili jsme k dubu, byl ták velký. Chvíli jsme se dívali na informace a pak jsme se fotili.

Po focení jsme hráli pád důvěry (zápava). Potom jsme narazili na stromy a zahráli jsme si hledání stromů. Hraje se to tak: zavážeš si oči a někdo tě zatočí a dovede tě k nějakému stromu, pak tě zas vrátí zoátky a znovu tě zatočí. A ty pak hledáš ten strom.

Dohráli jsme a šli jsme dál, asi 100 m jsme si zahráli na eskymáky. Hraje se to tak: udělají se do sněhu cestičky a pak se honíte jenom po těch cestičkách.

Šli jsme dál a došli jsme do chaty. Skoro všichni jsme šli dovnitř oteplít se. Za chvíli byla večere, na večeri jsme měli chleba s máslem. Po večeri byla žranice, bylo toho hodně.

Po žranici šli všichni spát a já jsem šla psát tento článek. Dobrou noc.

(Šáša) Vítám Vás u tohoto článku z posledního dne na Polárce! Stejně jako vždy začínám tím že jsem se probudila (cca 20 minut před budíčkem).

Probudila mě touha napít se čaje.... Dehydrovaná Šáša se plazila po matraci ke svým černým legínám a modrému tričku.... Když se oblékla nasadila si své úžasné tlusté ponožky se soby a vydala se na krutou cestu po schodech dolů.... Ale zarazila ji myšlenka že jí bude zima... Tak si vzala svou mikinu a až teprve vyšla vstříc dobrodružství... neboli k Rexovi, Peťkovi a hlavně čaji.... Když sešla krutou cestu dolů....

Dobře dobře už toho nechám a jdu mluvit normálně...Když jsem sešla dolů otevřela jsem dveře a poté zase druhé dveře a zahlédla Rexe s Peťkou, jak počítají vánočky s marmeládou(teda... půlka byla s marmeládou a půlka zase bez). Šla jsem se tedy napít a sednout si. Dívala jsem se jak pracně to oba Šneci připravují a když bylo vše připravené, Rex šel OPATRNE vzbudit ostatní, takže vlastně všechny kromě nás tří.

Když se všichni pomalu sešli venku, aby mohla začít rozčvička... no.. tak přesně takhle to nevypadalo... Když se nás pár sešlo venku, čekali jsme jestli dojdou ostatní... a nic.... tak jsme začali bez nich a ti, co došli pozdě, si dali prostě deset. Protáhli jsme se a poté jsme si dali kolečko kolem Bařinky a pak jsme si šli umýt zuby. Poté následovala snídane, která byla výborná.

Po snídani jsme hráli hry vevnitř jako třeba:Kdo, kde, kdy... Město, jméno, zvíře, rostlina, věc.. atd. Když jsme dohráli, šli jsme ven. Venku jsme hráli hry: Zip, takovou hru, kdy jsme museli chytnout veverku, když jsme uslyšeli své číslo a hutututu

také jsme zkoušeli tuším koza se tomu říká, to je, že se starší ohnou a my na ně musíme postupně skákat. Taky jsme hráli hru při, které jsme museli chodit po lese, kde byly na lístečcích napsaná zvířata a my jsme měli 20 minut na to, abychom si zapamatovali co nejvíc zvířat. Samozřejmě Šáša sklerotik jich měla nejmíň asi 10 z 20?

konečně oběd... Gulášovka s rohlíkem nebo chlebem moooooo dobrá. Po obědě následoval odpolední klid, při kterém jsme se měli zároveň zabalit. No nevím jak ostatní, ale já jsem odpočívala a pomalu se smířovala s tím, že výprava bohužel končí.

*Po docela krátkém, ale dostačujícím klidu, jsme se šli oblét a vyrazili jsme v doprovodu Rexe, Slo-
na a Denyho dolů k zastávce, kde jsme čekali na
bus a když přijel, rozloučili jsme se a jeli domů.*

Polárku 2016 jsem si moc užila a děkuji všem, co se jí zúčastnili. Bez Vás by to nebylo ono :)

(Rex) Pátek. Táákkže páteční den na Polárce na chatě Bařinka pro mě začal asi ve 02:00, kdy jsem se musel z vrchní části chaty odebrat do spodní části, protože moji spoluležící nehorázně chrápali.

Poté mi zvonil budík v 6:30. Rychle jsem se oblékl, vyběhl vzbudit Peťku nahoru a začli jsme dělat snídani, což byla vánočka s máslem a marmeládou, zatopili jsme a uvařili čaj.

Když jsme dělali snídani, probíhala rozcvička, které jsme se neúčastnili. Po snídani všichni asi do 10:10 seděli v chatě a hráli deskovky, elektriku, slova na papírku a tak dále. Já jsem si musel jít nachvíli lehnout.

V 10:10 jsme se všichni oblékli a šli jsme ven. Venku měl pro nás Fanta nachystanou hru, která

spočívala v tom, že jsme museli chodit po určité části lesa a na stromech byly přidělané lístky se zvířaty (asik 20) a měli jsme si jich zapamatovat co nejvíce za 20 minut. Já si jich zapamatoval 17. Po vyhodnocení jsme venku hráli Hutututu, čapku, kozu a zip. Pak jsme se všichni odebrali na oběd. Byla gulášová polévka s chlebem. Po obědě nastal odpolední klid, který trval asi 45 minut, a po něm se začly děcka balit. Po sbalení a nachystání na odchod jsme se převlékli i my ostatní, co jsme zůstávali, a šli je doprovodit.

Šešli jsme dolů s pár pádama, ale v pořádku, počkali s nima na zastávce, rozloučili se a oni odjeli.

Pak jsme se já, Slon a Deny odebrali do obchodu a Fanta odjel dom, ale na druhý den se vrátil.

Před obchodem jsem hodil nádhernou držku na ledě. V obchodě jsme nakoupili kotel jídla na další 2 dny a vyšli kopec k Bařince.

Po příchodu a menším odpočinku jsme se pustili do hraní prší, které jsem se konečně jakš takš naučil a Grabola a člověče nezlob se a dalších her.

Na večeri jsme dojedli gulášovku a pokračovali ve hraní.

V nějakou pozdní hodinu jsme se odebrali spát a Slon po té noci řkala, že tentokrát se nevyspala ona, protože jsem teď chrápal já i Deny.

RS SILVESTR - 31.12.2016

(Danka) Na Vánočním vzpomínání přišla řeč na Bařinku. Kikina vyhledem ke svému pokročilému těhotenskému stavu a přírůstkem u Báry a Zuba pustila dlouho zamluvenou Bařinku Radimovi. To mi vnušlo hříšnou myšlenku - nechat děti na Silvestra ještě u babičky, a jet si zavzpomínat. Vzhledem k vánoční střevní chřipce, kterou jsme si dovezli z Březin, jsem od plánu ale upustila.

31.12. Děti nám zůstaly u babičky, my s Mirisem od rána na stavbě doháníme resty a snažíme se pohnout s dokončovacími pracemi, aby se konečně hlo naše vytoužené stěhování. V 10:00 mi ale volá mamka, že 1.1. budeme mít přepadovku od tety - tudíž Bařinka padá a Miris zrušil u Fanty naši účast. Ve 4 odcházím ze stavby domů, chystám se na přepadovku - peru, vysávám, pečů věnečky.

19:15 - mám vše hotové a překvapeně zjišťuji, že je tak málo hodin, moje citová záležitost k Bařince mě opět přemohla a plán byl jasný:

21:00 ODJEZD... Začali jsme s Mirkem kmitat a vše balit, včetně čerstvých věnečků...

21:00 - překvapivě :-D sedíme v autě a vyrazíme směr Karlovice. Fanta nám nebere telefon, tak aspoň bude překvapený...

22:00 - jsme dle plánu zaparkovaní pod Bařinkou a mně srdíčko plesá, naposledy jsme byli na Bařince na brigádě 05/2008 - já v 5.měs. těhotná s Natálkou. Připadá mi to jako včera.

S batohy na zádech vyrážíme. Kopec se mi před lety zdál mnohem mírnější a chalupa blíží. Vzhledem k mé nynější téměř nulové fyzice mám v půlce dojem, že mám EDÉM PLIC, nicméně kopec je zdolán za 14 minut (to jen proto, že jsme měli jen jednu čelovku, Miris šel první a když mi utekl, šla jsem potmě. Takže jsem se snažila jít jeho tempem, aby mi neuteklo světlo, jinak bych asi nedošla). Od lesa jsme k chalupě šli už oba po tmě, aby nás nikdo neviděl...

Vítání už přítomných bylo velice vřelé a já nesmírně šťastná, jsem se cítila opět 25-tiletá... Plná hezkých vzpomínek a natěšená na skvělý večer s bezva lidma, jsem byla jako malá holka...

Složení zatím přítomných: Radim, Marťa, Pavel, Verča, Denis, Slon a Rex. Rychle mažu pár jednohubek a přidávám na přeplněný stůl.

30 min po nás, k našemu překvapení, doráží i Štěpánka. Jako by tušila, že celou cestu do Karlovic jsem na ni myslela. V deseti lidech usedáme ke

stolu a vrháme se na pestrý silvestrovský program plný všemožných her. Hodiny běží a je čas jít ven. Fanta vyběhl nachystat ohňostroj - což oproti starším ročníkům Bařinky nebývalo zvykem. Všichni se hromadně oblékáme a bereme rychlé špunty od Štěpánky + další tři šáňa a jdeme.

Půlnoc - super, všichni jsme si navzájem popřáli a zapili. Fanta odpálil nádherný ohňostroj - NOVINKA, ALE SKVĚLÁ! a následovalo půlnoční sjíždění Bařinky na pytlech a škopcích. Fanta, Denis a Rex - jako správní skauti v kraťasích, Denis dokonce i s letním obutím.

Asi 0:45 po sjetí Bařinky všech přítomných (někteří šikovni vícekrát, Denis dokonce po břiše) se vracíme do chaty, kde pokračuje noc plná vzpomínání.

Čas utíká a já cítím únavu, tak se ve 3.00 jako první odebíráám nahoru směr spacák. Dokonce bylo volné i moje tradiční místo na spaní - hned za dveřmi. To mi udělalo velkou radost, a já ulehám. Dolů pokračuje zábava v plném proudu a díky větracímu průduchu mám dojem, že jsem ani neodešla spát.

Druhá vlna ospalců dorazila ve 4:00 a posled-

ní vytrvalci až po zdárném zdolání hry ACTIVITY kolem páté. Pár hodin spánku a budím se tradičně před sedmou, jako bych měla u sebe děti - ale nejsem sama kdo je vzhůru. Ještě hodinu se převaluju a v 8 vztává i Mirek a společně odcházíme dolů.

Vaříme si ranní Bařinkovské kafe (které mi Miris chtěl odepřít, zrovna odjet a dát si kávu až doma.) Než sevřela voda v ešusu, Bařinka se pomalu probouzí, snídani si vyloženě užívám se skvělymi lidmi a kávičkou. Fanta hned od probuzení zodpovědně běhá a uklízí, pomalu se balíme a mně se nechce domů, ale jelikož čekáme návštěvu, spěcháme domů a nečekáme na ostatní. 10.30 opouštíme Bařinku a já s lítostí u srdíčka, že Miris předal před lety správcoství, nahazuju batoh a odcházíme k autu. Příjemně strávený silvestrovský večer končí...

Radíme: moc děkuju za pozvání, Silvestr byl skvělý a neuvěřitelně jsem si to užila, zavzpomínala na hezké časy a během pár hodin omládla...

Děkuji i všem přítomným za příjemný večer a ráda si s Vámi podobnou akci někdy zopakuju...

Díky všem Daněk

(Slon) Bylo 31.12., Silvestr. Ráno mě probudila sms od Fanty :„Vyjždím“. Vstala jsem, nasnídala jsem se, s klukama jsme si ještě zahráli párkrát prší, než Fanta dorazil do chaty.

Trvalo docela dlouho, než jsme se vyhrabali do toho mrazu, ale počasí nám přálo, takže to bylo o něco jednodušší. Vyšli jsme na kopeček nad chatu, kde jsem dostala základní instrukce ohledně běžek, jak se na tom jezdí a co jsou hůlky a podobné.

Vyrazili jsme, plná nadšení jsem se do toho pořádně opřela, ale u prvního kopečku, kdy mi to podkluzovalo, jsem se rozhodla si ty běžky vyzout a tenhle kopeček si cvičně vyšlapat.

Když už jsme najeli na běžkařskou stopu, všechno šlo jako po másle. Samozřejmě, ne navždy. Objevil se další kopeček, byl ani ne 7 metrů dlouhý, pro mě to bylo jako kilometr. Spíš než, že jsem ho vyšlapala na běžkách, jsem ho pády vzhůru vyšla. Po tomhle výkonu jsem se do toho zase hrdě ponořila. Už to šlo líp, došli jsme

na křižovatku a vydali se dolů. Po pár dalších tvrdých pádech jsem se rozhodla ten kopec sejít. V půlce kopce mi ujela běžka a Fanta se pohotově vydal za běžkou. Celý tento cirkus byl ukončen jeho elegantním pádem, který způsobil roztrhnutí jeho kalhot (naštěstí měl podvlekačky).

Běžku jsem si vzala a oba se spokojeně vydali na cestu. Rozhodli jsme se zkusit ještě jednu trasu, došli jsme na začátek, nasadili si běžky a začali běžkovat. Bylo to po rovince, takže to bylo v klidu, ale i přes to jsem tam párkrát znemožnila průjezdnost trasy.

Už jsem byla celá dobitá, cítila jsem, jak se mi začínají dělat modřiny po celých nohou a při myšlence, že ještě budu muset vyjít kopec na Bařinku, no, byla jsem ráda, že už jsme jeli zpět k autu odevzdat běžky a pak hurá na Bařinku!

Cesta byla pomalejší, ale na chatě nás čekal teplý oběd. Ale i tak to za ty všechny modřiny a bolavé kotníky stálo!:)

MALÁ FATRA

25.-26.února 2017

oldskauti.cz

Z Vrátné do Varína přes Kriváň. Spíme na sněhu. Info u Dazula - 737 249 211

PLÁN AKCÍ NA LEDEN

6.1.2017	- oddílovka
7.1.2017	- TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA
13.1.2017	- oddílovka
20.1.2017	- oddílovka (Kája)
21.1.2017	- SNĚHOVÉ RADOVÁNKY (Deny)
27.1.2017	- oddílovka + přespání na sněhu - v záhrabu (Fanta)

Další akce: 3.2. - oddílovka, 10.2. - oddílovka, 11.-14.2.2017 - **JARNÍ TÁBOR** (Fanta, Mája, Deny, Dita), 17.2. - oddílovka, 24.2. - oddílovka, 25.2. - družinové výpravy, 25.-26.2. - MALÁ FATRA pro rovery a oldskauty (Dazul), 3.3. - oddílovka, 4.-5.3. - VELKÁ FATRA pro rovery a oldskauty (Dazul), 10.3. - oddílovka (Fanta), 11.3. - oddílový biatlon - shánějte běžky, 17.3. - oddílovka, 24.3. - oddílovka, . Plán oddílových akcí se bude v průběhu roku aktualizovat!

oldskauti.cz 4.-5.března 2017

PŘEJEZD VELKÉ FATRY

Ze Starých Hor přes Křižnou, Ploskou, Smrekovicu a Šiprůň do Ružomberku.
Spíme na sněhu. Info u Dazula - 737 249 211

Na vzniku tohoto **ŠESTÁKU číslo 133** se podíleli:
Dita, Fanta, Lila, Mimi, Veselka, Šáša, Rex, Slon, Danko a Dazul
 Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro :

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na www.oldskauti.cz (sekce ŠESTÁK).